

ΘΡΗΣΚΕΙΑ-ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Πρὸ ἡμερῶν ἀνέλαβε τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Δ. Αἰγινήτης. Τὸ ἐπιστημονικὸν κῶρος καὶ ἡ διεθνὴς αὐθεντία τοῦ κ. Δ. Αἰγινήτου εἶναι πασίγνωστα. Εἶναι ἐπιστημονικὴ κορυφὴ καὶ ἀποτελεῖ τίτλον τιμῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα. Εἶναι λίαν παρήγορον ὅτι μέσα εἰς τὴν τὴν τὴν κοινωνικὴν καὶ θρησκευτικὴν σαπίλλαν τῶν ἡμιμαθῶν ἐπιστημόνων τῆς χώρας μας, ἐδόθη ἡ εὐκαιρία εἰς τὸν διαπρεπῆ αὐτὸν ἐπιστήμονα, ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν ὑπουργικῶν του καθηκόντων, νὰ βροντοφωνήσῃ τὸ ὅτι οὐδεμία ἀντίθεσις ὑπάρχει μεταξὺ Ἐπιστήμης καὶ Θρησκείας, ἀλλὰ τοῦναντίον μεγίστη ἁρμονία ἐπικρατεῖ μεταξὺ ἀληθοῦς Ἐπιστήμης καὶ Θρησκείας. Εἰς οὗτος ἐκ τῶν κορυφαίων ἀστρονόμων καὶ βαθύς ἐρευνητὴς τῶν θεικῶν ἐπιστημῶν, ἐν ὀνόματι τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης κατακεραυνοβολεῖ διὰ τῶν προγραμματικῶν του δηλώσεων τοὺς νάνους ἐπιστήμονας τοὺς διακηρύσσοντας ὅτι ἡ Θρησκεία εἶναι **ἀναχρονισμός, ὅπιον τοῦ λαοῦ καὶ ὅτι δὲν συμβιβάζεται μὲ «τις σύγχρονες ἀντίληψεις» τῶν Λουθηρῶν τῆς Ἐκπαιδεύσεως!**

Κατωτέρω παραθέτομεν ὀλίγας γραμμὰς αὐτολεξεῖ ἐκ τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Αἰγινήτου ἵνα ἴδουν οἱ ἀναγνώσται μας ὅτι πλανῶνται οἰκτρῶς ἢ διαστρέφουν ἐπίτηδες τὴν ἐπιστήμην κακουροῦντες, οἱ διαλαλοῦντες, ὅτι αἱ θεϊκαὶ ἐπιστήμαι ἐκήρυξαν εἰς χρεωκοπίαν τὴν Θρησκείαν.

«...Πρέπει νὰ ἐνισχύσωμεν τὸ θρησκευτικὸν τοῦ λαοῦ αἶσθημα διὰ τῆς μορφώσεως Κλήρου εἰς τὸ ὕψος τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς του, διὰ τῆς μορφώσεως διδασκάλου μὲ πίστιν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐδραιωθῇ ἡ πίστις τοῦ λαοῦ πρέπει νὰ διδαχθῶν πρῶτοι αὐτοὶ **ὅτι ὁ ὕλισμός δὲν εἶνε ἐπιστημονικὴ ἀλήθεια.** Δι' ὅλα σχεδὸν τὰ ὑπέροχα τοῦ κόσμου πνεύματα ὁ ὕλισμός ἐχει πλέον ὀριστικῶς χρεωκοπήσει. Αἱ

γίνεσθε κοινωνικώτεροι. Σοσιαλισταὶ ἀρχηγοὶ γίνεσθε χριστιανικώτεροι! Εἶθε ὁ βίος καὶ ἡ διδασκαλία τοῦ Ἐσταυρωμένου νὰ χρησιμεύσῃ διὰ πάντας τοὺς Σοσιαλιστάς ὡς τηλαυγῆς φάρος ἐν τῷ τραχεῖ δρόμῳ πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ ἀκανθαδεστάτου καὶ ὀπωσδήποτε ἄλλως ἀνεπιλύτου κοινωνικοῦ προβλήματος.

Γ' ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Μαρκ. 8.35.

Εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Γ' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν ἐκτίθενται ὑπὸ τοῦ γλυκυτάτου Ἀρχηγοῦ μας Ἰησοῦ ἡ μεγίστη σπουδαιότης τῆς ψυχῆς καὶ τὰ πρὸς σωτηρίαν αὐτῆς μέσα. Πάντες καλοῦνται πρὸς σωτηρίαν ἀλλὰ δὲν ὑποχρεοῦνται ἵνα διὰ τῆς βίας ἀκολουθήσουν τὸν Ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν τῆς πίστεως ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Ὅστις θέλει ὀλίσω μου ἐλθεῖν, λέγει, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθήτω μοι. Εἰς τὰς ὀλίγας αὐτὰς λέξεις περιλαμβάνονται τὰ μέσα δι' ὧν δύναται νὰ σωθῇ πᾶς πιστὸς ὡς καὶ τὸ μέσον ποῦ μεταχειρίζεται ὁ Κύριος ἵνα ἐλκύσῃ πρὸς ἑαυτὸν τοὺς ὀπαδοὺς του. Οὐδένα βιάζει. Οὐδένα ὑποχρεώνει. Οὐδένα ἀναγκάζει. Τοὺς πάντας ἀφίνει ἵνα ἐλευθέρως ἀποφασίσουν νὰ τὸν ἀκολουθήσουν ἢ ὄχι. Ἄν καὶ ἠδύνατο καὶ ἐδικαιοῦτο καὶ ὡς δημιουργὸς καὶ Κύριος ἀλλὰ καὶ ὡς Ἀναδημιουργὸς καὶ Λυτρωτῆς ὡς ἐξαγοράσας ἡμᾶς μὲ τὸ πολῦτιμον

θεϊκαὶ ἐπιστήμαι ἄγουν ἤδη εἰς τὸ ἀσφαλὲς συμπέρασμα τῆς ὑπάρξεως Θεοῦ. Ὅστε καθ' ἣν στιγμήν καὶ αὐτοὶ οἱ φανατικώτεροι τῶν ὕλιστῶν ἀναγκάζονται ὑπὸ τῆς ὑγιοῦς ἐπιστήμης νὰ ὁμολογήσουν ὅτι ἀδυνατοῦν σοβαρῶς ν' ἀντικρούσουν τὸ ζήτημα τῆς ὑπάρξεως Θεοῦ καὶ ψυχικῶν φαινομένων, ἢ θρησκεία δὲν εἶναι ἀπλῶς χρήσιμος διὰ τὸν λαὸν ἀλλ' ἀπαραιτήτως σύμβουλος καὶ παρήγορος ὁδηγὸς δι' ὅλους, μικροὺς καὶ μεγάλους, ἰσχυροὺς καὶ ἀσθενεῖς, ἀμαθεῖς καὶ σοφοὺς. Τὸ ὄνειρον τῆς αὐτομάτου δημιουργίας τῆς ζωῆς, διελύθη ἤδη ὀριστικῶς καὶ ἀναμφισβητήτως. Ὁ ἄνθρωπος ἤδη θεωρεῖται καὶ εἶναι πράγματι μέγα καὶ καταπληκτικὸν θαῦμα τὸ ὁποῖον μόνον ἡ ζωογόνος πνοὴ ἐνὸς Θεοῦ θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκτελέσῃ....» Ἴδου ὀλίγοι ἐπιστημονικοὶ μαργαρίται οἵτινες ἀποστομώνουν τοὺς ἀπίστους καὶ ἐμψυχώνουν τοὺς ψυχροὺς περὶ τὴν πίστιν καὶ οἵτινες θὰ νομίξῃ τις ὅτι ἐξῆλθον ἐκ τοῦ στόματος διαπρεποῦς ἱεροκήρυκος, ἐν ᾧ πράγματι ἐξῆλθον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ διαπρεπεστέρου ἐν Ἑλλάδι ἀντιπροσώπου τῶν θεικῶν Ἐπιστημῶν! Τί εἰς ταῦτα ἔχουν ν' ἀπαντήσουν οἱ πιδηκάνθρωποι καὶ νάνοι ἡμειπιστήμονες καὶ τὰ ἀνήθηκα ὄντάρια καὶ οἱ τῆς ὑγιοῦς Ἐπιστήμης καὶ ἀληθείας διαστρεβλωταί;